

מאי טעמא?

משום ש"וירקה" מעצמה בעינן וליכא. שהרי יריקתה היתה מחמת אכילת השומים והגרגישתא.

ואמר רבא: צריכי דייני למיחזי רוקא כי נפיק מפומא דיבמה. דכתיב: לעיני הזקנים וירקה.

שנינו במשנתינו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל, מצוה בדוינין ולא בתלמידים.

תניא, אמר רבי יהודה: פעם אחת היינו יושבים לפני רבי טרפון, ובאתה יבמה לחלוץ, ואמר לנו: ענו כולכם ואמרו: "חלוץ הנעל חלוץ הנעל חלוץ הנעל", ג' פעמים (162).

הדרן עלך מצות חליצה

כתב, דהיינו טעמא, כדי שתהיה קריאת שם גמורה. שכן רוב דברי חכמים משולשים. כמו שמצינו בהתרת נדרים, שאומרים בית דין "מותר לך" ג' פעמים. ובהגהות מרדכי כתב דהטעם כדי לפרסם בושתו.

המובחר. שהרי כאן חזינן שאין צריך שיגיע לארץ.

162. כתב הגמ"י דמשום הכי אומרים ג' פעמים "חלוץ הנעל": חלוץ הנעל כאבל, חלוץ הנעל כמנודה, חלוץ הנעל כמורד במצוה. ובאו"ז